

A Barnard-ív nyomában

Az év első három hónapjában 14 észlelőtől csupán 48 vizuális és 26 digitális megfigyelést kaptunk, hiszen a mögöttünk álló tél folyamán néha még az is ritkaságszámba ment, ha előbújt a Nap (Szegeden másfél hónapig egyetlen derült éjszaka, sőt még derült óra sem volt)! Ennek ellenére január első napjaiban a nyugati országokban többször felszakadozó felhők lehetővé tették fotósaink számára néhány látványos kép elkészítését (l. a 2010/2. szám Képmellékletében is). Aztán leereszkedett a függöny, és csak március idusa környékén lebbent fel újra. A rovatvezető is ekkor készítette észleléseinek 90%-át a tavasz néhány fényesebb galaxisáról.

Idén télen a diffúz és reflexiós ködök voltak a favoritok, ami nagyon örvendetes, hiszen kevés róluk a jó fotó és még kevesebb a látványos rajz. A tavasz közeledtével a galaxisok (főleg a Messier-objektumok) is nagyobb népszerűségnek örvendtek. Összességében véve elég színes anyag gyűlt össze, a minőség egyértelműen kárpótolt a mennyiségért.

Összefoglalónkat a téli ég egyik legnagyobb és legérdekesebb ködkomplexuma köré szervezzük. A Barnard-ív (Sharpless 2-276) az Orion egész déli részét körbeöleli, de sajnos felületi fényessége igen alacsony. Fotografikus megfigyelése nem nehéz (persze jó körülmények, nagy látószögű objektív és hosszú expozíciós idő esetén), de vizuálisan annál nagyobb kihívás! Ahogy neve is mutatja, a legalább 10 fok hosszú, félköríves képződményt az amerikai Edward Emerson Barnard fedezte fel, a Tejút sötét ködeit térképező fotografikus munkája során. Sokáig azt állították, hogy vizuálisan észrevehetetlen, azonban ha kis nagyítást és mélyég-szűrőket alkalmazunk, mégis megfigyelhetjük. Amerikai amatőrök Arizona sötét ege alatt pusztá szemmel is látták – természetesen szűrő segítségével!

Észlelő	Észl.	Műszer
Ábrahám Tamás	2d	20 T
Cserna Antal	2d	25 T
Erdei József	2	10x50 B
Farkas Ernő	2d	50 C
Kárpáti Ádám	3	10 L
Kernya János Gábor	2	5 L
Kiss Péter	3	11 T
Klacsány Imre	7d	15 T
Kovács Attila	9d	20 T
Müller Dániel	7	15 T
Pósán Tibor	4d	25 T
Sánta Gábor	16	22 T
Tóth János	8	15 T
Tózsér Attila	2	13 T
Vass Gábor	1	10 L
Vastagh László	4	25x100 B

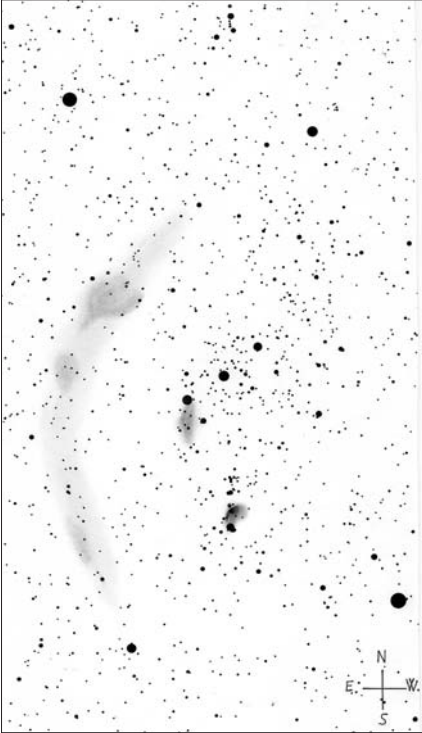
Galaktikus ködök

Sharpless 2-276 (Barnard-ív) DF Ori, IC 434, M42-43 DF Ori, B 33 SK Ori, NGC 2023, NGC 2024 DF Ori

5 L, 6x+H β szűrő: Barnard-ív: Hatalmas, 12 fok hosszú és 1,5–2 fok széles, ívelt, halvány derengés az Orion csillagkép keleti oldalán, mely az ω Orionistól az 55 Orionisig követhető. Három fényesebb folt azonosítható a felületén, ezek közül az északi a leginkább feltűnő, amely az 56 Ori jelű csillagtól közvetlenül nyugat-délnyugatra található, és ennek a fényesebb résznek a déli és nyugati oldalán épp észrevehető egy hullámos filament is. A második, valamivel kisebb folt a HD 40347 jelű csillagtól nyugatra dereng. A harmadik feltűnőbb rész az 55 Orionistól északkeletre érzékelhető. Ez utóbbi fényesebb régió északkelet-délnyugat irányban jelentősen megnyúlt.

IC 434: H β szűrőn keresztül egyértelmű, hogy felületi fényessége nagyobb, mint a Barnard-ív felületi fényessége. Közvetlenül a ζ Orionistól kiindulva, 1,5 fok hosszan követhető déli irányba. A ködösség érdekessége, hogy középső szakaszánál közel 1 fok kiter-

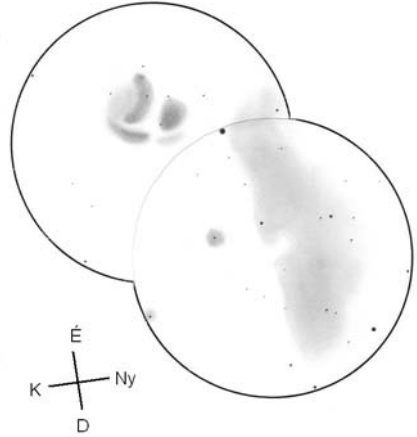
jedésüre vastagszik. Az IC 434 előterében elhelyezkedő Lófej-köd sötét foltja ezzel a kicsi műszerrel nem pillantható meg. (Kernya János Gábor, 2010. március 18.)

Az Orion csillagkép diffúz ködei Kernya János Gábor kistávcsöves, monumentális rajzán. Az Övtől balra a Barnard-iv azonosítható. 5 L, 6x, H β szűrő

30 T, 48x+H β szűrő: IC 434: Szűrővel a látvány döbbenetes metamorfózison megy keresztül; ekkor a hosszú ködösség könnyedén kiemelkedik a látómezőből, szinte vonzza az ember tekintetét! Álmomban sem mertem volna remélni, hogy a H β szűrő segítségével ilyen könnyű dolgom lesz!... Az NGC 2023 felőli keleti oldala kimondottan élesen, egy „ kozmikus partfal ” módjára emelkedik ki a látómező sötétjéből. Ezen az oldalon található a legendás Lófej-köd (Barnard 33) 5–6 ívperc hosszúságú betüremkedése is. Szűrőn keresztül ez is látható, mégpedig azonnal! Fotókról ismert jellegze-

tes formája vizuálisan persze nem tanulmányozható, az viszont észrevehető, hogy ez a sötét köd a nyugati végénél némileg északi irányba kanyarodik, kijelölve az égi „fekete paripa” fejét...

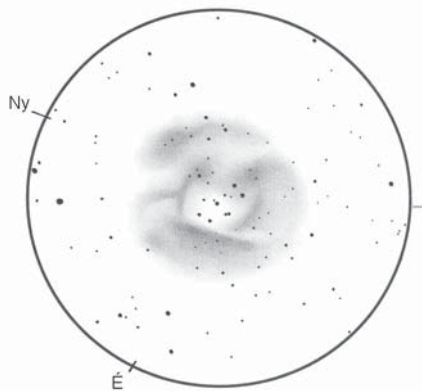

A ζ Ori melletti ködkomplexum: NGC 2023, 2024, IC 434, B 33. A rajzot (mely két LM-rajz összeillesztésével készült) Kernya János Gábor készítette. 30 T, 48x, H β szűrő. A rajz nemrégiben az ASOD-on is szerepelt

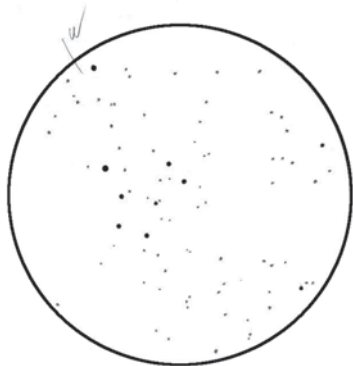
NGC 2023: 4–5 ívperc kiterjedésű tömzsi ködösség az IC 434-tól közvetlenül keletre. Reflexiós köd, amely a 8 magnitúdós HD 37903 jelű csillagot burkolja be. Felületi fényessége magas, ezen az éjszakán kúp formájúnak találtam. Ez az égbolt egyik legfényesebb kis reflexiós ködössége, a típus másik híres képviselőjéhez, az NGC 7023-hoz hasonlóan könnyű és esztétikus látvány.

NGC 2024 (szűrő nélkül): A híres „Lángköd” valóban egy égi „tábornívré” hasonlít, azonban ez inkább csak asztrofotók segítségével képzelhető el, vizuálisan számomra inkább gyapotgubóra hasonlított az alakja, annak ellenére, hogy egy sötét ködrendszer 4 részre darabolta. Megfigyelését a ζ Ori közelsége zavarja. Érdekes módon az O III és H β szűrők lerontják a látványát, legjobb, ha szűrő nélkül észleljük. Ennek megfelelően készült a rajz is... (Kernya János Gábor, 2009. november 12.)

Észlelőnk kistávcsöves rajzán feltüntette az Orion-ködöt is, de erről olyan sok fotó, leírás és rajz jelent meg mostanában, hogy a terjedelmesebb leírást nem közöljük. Az NGC 2024-ről készült szöveg is meghaladja terjedelmi lehetőségeinket, de a rajzok így is magukért beszélnek! (Snt)

Rózsza lebeg a világűrben: Sánta Gábor rajza a Rozetta-ködöt ábrázolja. 8 L, 19x, OIII szűrő, a LM mérete 2,7 fok

Az NGC 2244 (a Rosetta-köd nyílthalmaza) Müller Dániel rajzán, mely 15 cm-es Dobson-távcsövel, 48x-os nagyítással készült. A LM mérete 41 ívperc

NGC 2237-9, 2244 DF+NY Mon

8 L, 19x+OIII szűrő: A rajz két éjszaka gyümlöcse, első alkalommal a csillagos háttérrel vázoltam fel, majd másodjára a ködösséget helyeztem el rajta, egy sötét egű éjszakán a város szélén. A köd teljesen fényképszerű,

de azok fényességét és részletességét nem éri el. A LM harmadát kitöltő „kozmosz rózsa” lenyűgöző látványt nyújtott a 40 perces észlelés alatt! (Sánta Gábor, 2010)

15 T, 48x: A mellékelt rajzhoz nem készült leírás, de a munka remekül mutatja a halmaz formáját. (Müller Dániel, 2010)

NGC 2264 DF Mon

15 T+átalakított Canon EOS 350D: A kép 50%-os holdfázisnál készült, enyhén ködös időben. Érdekes, hogy a nyers képeken szinte nem is látható az objektum, a feldolgozás során viszont egyre jobban jönnek a részletek...

Klacsány Imre első negyednél készült fényképe a Karácsonyfa-halmazról a képfeldolgozásnak köszönhetően még a ködösséget is jól mutatja, benne a Kúp-köddel. 15 T+Canon EOS 350D, 18x10 perc ISO 800-on

Sokan csak holdmentes éjszakákon szeretnek fotózni, a jó jel-zaj viszony és a képek minél részletesebb, tökéletesebb színkompozíciói miatt. Sajnos a Hold ilyen szempontból nagy ellenségünk, de a mai képfeldolgozó szoftverekkel orvosolni tudjuk ezeket a hibákat, és megfelelő igényű képeket tudunk kihozni a nem éppen a szemet gyönyörködtető nyers képekből. (Klacsány Imre, 2010)

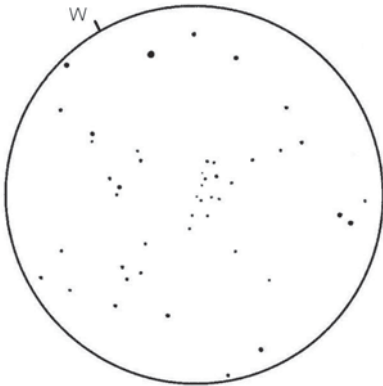
Klacsány Imre nem épp szokványos próbálkozása valóban szép felvettelt eredményezett, gratulálunk hozzá! (Snt)

Nyílthalmazok, aszterizmusok

Alessi J03091+2420 Ast Ari

15 T, 60x, 120x: Nehéz megtalálni, az 52 Ari-tól lassan lépkedve kerestem. Első pillantásra csak 1–2 halvány csillag látható, de jobban megfigyelve egyre-másra tűnik föl a többi halmaztag. Halvány halmaz, olyan 11^m-s lehet, a legfényesebb csillaga is 11^m. A leghalványabb, amit látok, 14,3^m. 13–15 csillagot látható 9'-es területen. Alakja talán egy háromszögre hasonlít. Nagyon szép csoport, kár, hogy ilyen halvány. 10 cm-től lehet vállalkozni észlelésére. (Tóth János, 2009)

Észlelőnk NY-ként hivatkozik rá, de ez a csoport fizikai kapcsolatban nem álló csillagokból áll, így aszterizmusnak tekinthető. (Snt)

Tóth János rajza az Alessi J03091+2420 aszterizmusról. Az rajz az ASOD-on is szerepelt. 15 T, 60x, 61'

M47 NY Pup

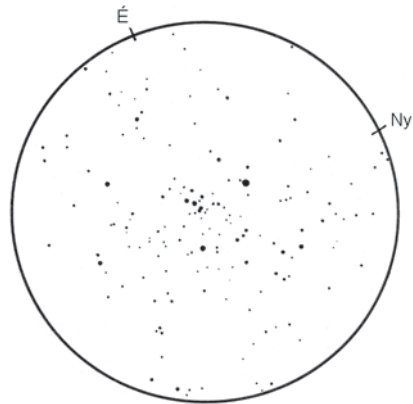
10x50 B: Az M47 teljesen bontott halmaz, minimális ködösséggel a tagjai között. Öt fényes csillagot látok benne és néhány halványat. (Erdei József, 2010)

8 L, 67x: A mellékelt rajz a Messier-megfigyelési programom keretében, három éjszakan, összesen kb. 45 perc alatt készült. A megfigyelési viszonyok sosem voltak tökéletesek, de így is 12^m-s határig sikerült a komponenseket feltüntetni. Vizuálisan sokkal szebb látvány, mint rajzban vissza lehetne adni. Kissé szétszórta, közepét három fényes csillag uralja, a legdélebbi szép, egyenlő, standard kettős. (Sánta Gábor, 2010)

20 T+Canon EOS 400D: Végre egy nagyon szép, tiszta ég! Bár időnként voltak erős szél-lökések, a teraszunk É–ÉNy felől védett, így különösebb gond nélkül sikerült ténykedni a tavasz kezdetét nem igazán mutató hidegben, fagyban. Ismét egy nyílthalmazt néztem ki, az M47-et. Először „kötelezően” vizuálisan gyönyörködtem benne, majd a fotózás következett. (Ábrahám Tamás, 2010)

Az M47 Ábrahám Tamás fotóján (20 T+átalakított Canon EOS 400D, 16x1 perc ISO 800-on)

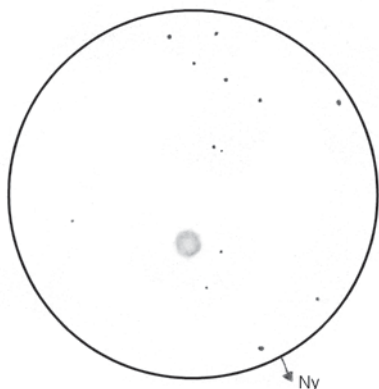

...és Sánta Gábor rajzán (8 L, 67x, 52')

Planetáris ködök

NGC 1501 Pl Cam

15 T, 133x: Teljesen kör alakú, befelé halványodó ködbuborék az 56%-os Holdnál. (Müller Dániel, 2009)

A Camelopardalis híres planetárisa, az NGC 1501 könnyű zsákmány volt Müller Dánielnék. 15 T, 133x, 21'

Abell 21 Pl Gem

25 T+Baader UHC+átalakított Canon EOS 350D: A képhez nem készült leírás. (Cserna Antal, 2010) Remekül mutatja a Gemini hatalmas (8'-es), érdekes alakú planetárisát. A köd jellegzetessége, hogy egyik oldala hiányzik, így egy szálás szerkezetű sarlót formáz. Erről kapta elnevezését is: Medúzaköd (Medusa Nebula). A dolog érdekessége, hogy a szintén az Ikrék csillagképben található IC 443-at (Jellyfish Nebula) is Medúza-ködként szokták emlegetni. Az Abell 21 jó égen már 8–10 cm-es műszerekkel (OIII szűrővel) is elérhető. (Snt)

Cserna Antal fényképe az Abell 21-ről (Medusa Nebula, Gemini). 25 T+átalakított Canon EOS 350D, 40x6 perc Baader UHC szűrőn keresztül

Galaxisok

NGC 4298, 4302 GX Com

25 T, 133x: Kübekháza kitűnő egén nem nehéz a delelése környékén járó galaxispár. Az NGC 4298 kissé ovális (ÉNy–DK felé megnyúlt), 2'-es, szinte teljesen homogén felületű foltocska, melynek közepén fél ívpercnél is kisebb, kerek, éles peremű korong rajzolódik ki. Nagyon közel hozzá található az éléről látszó 4302, mely pontosan É–D-i irányban nyújtózik a LM-ben 5' hosszan, de szélessége alig 1 ívperc. Belső 2,5'-es szakasza kissé inhomogén, a galaxist kettéosztó porsáv nem látható. (Sánta Gábor, 2009)

Pósán Tibor felvétele az NGC 4298 és 4302 párosáról (Coma Berenices). A kép Tökölön készült az SG-1 („Csillagkapu”) csillagdában, 2010.03.19-én. 25 T+átalakított Canon EOS 350D, 112 perc expozíció ISO 800-on

25 T+átalakított Canon EOS 350D: A képhez leírás nem készült. (Pósán Tibor, 2010) A felvétel célja elsősorban az M99 megörökítése volt, de a képmező úgy lett beállítva, hogy tartalmazza a másik két galaxist is. Az NGC 4298 flokkulens szerkezete és az NGC 4302 porsávja gyönyörűen látható. (Snt)

Sánta Gábor

Egy év – egy kép: Jupiter-becsapódás a Hármashatár-hegyről (1994)

Nehéz helyzetben vannak a budapesti amatőrök, ha a városhatáron belül keresnek észlelőhelyet. Nemcsak a fényszennyezés jelent problémát, hanem az is, hogy tökéletes nyugati horizontot adó hely már alig akad, ami akkor jelent problémát, ha alacsonyan látható, ritka jelenségeket szeretnénk észlelni. Az egyik legjobb megfigyelőhely a Hármashatár-hegy, melynek csúcsára 1994-ben még fel lehetett hajtani autóval, kipakolni a távcsöveket, hogy többé-kevésbé zavartalanul észleljük az égi eseményeket.

A Shoemaker–Levy-üstökös 1992-es szét szakadása ma már történelem, ez egyike volt a Naprendszerben észlelt legizgalmasabb eseményeknek. A Jupiter árapályhatása által 22 darabra szagatott „üstökösvonatot” 1993 márciusában fedezte fel a Shoemaker házaspár és David Levy. Hamarosan megérkeztek az előrejelzések, melyek szerint az üstökös-darabok 1994. július 16–22. között az óriásbolygóba fognak csapódni – sajnos a Jupiter túlsó oldalán, de volt rá remény, hogy a becsapódásnyomokat többé-kevésbé észlelni lehet majd a bolygó felhőzetén. Akkor még nem lehetett tudni, mennyire lesz látványos az eseménysor, volt olyan modell, amely szerint világos foltok alakulnak ki a becsapódások nyomán, és voltak olyan elképzelések is, hogy nem is lesz látható elválkozás az óriásbolygó felhőzetén.

Július 16/17-én lélegzetviesszafojtva figyeltük a SEDS és a JPL ftp-szervereit (hol voltak akkor még a mai informatív portálok...). Ezeken a „lelőhelyeken” a minden különösebb bejelentés nélkül megjelenő kép- és szövegfájlokat figyeltük, és az egyre-másra feltöltött állományokat csigalassúsággal „leefépezve”, majd az egymás után leérkező képeket megnyitva először hitetlenkedtünk, majd ujjongtunk, végül egyre bizakodóbban reménykedtünk abban, hogy az éjfeleke, rendkívül látványos becsapódásnyomot (majd a későbbi nyomokat is) saját szemünkkel, amatőr távcsövön keresztül is meg tudjuk figyelni.

Ezt követően minden gondolatunk a nagy becsapódás észlelése volt. 1994 Budapestjén nem volt nyáron is nyitva tartó bemutató csillagvizsgáló Budapesten, ezért felkerestük Csatlós Gézát, és 25 cm-es Newtonjával próbáltuk észlelni a foltokat. Jól látszottak, de Géza lebetonozott udvaráról csapnivaló volt a seeing. Másnap kisebb expedíciót szerveztünk a Hármashatár-hegyre, ahol a jó horizont és a füves környezet jobb észlelési viszonyokkal kecsegtetett. Ezen a kitéleplülésen készült „évképünk”.

Csatlós Géza 25 cm-es Newtonja mellett két 80 mm-es Zeiss-refraktort és egy 63/840-es Zeiss Telematort is magunkkal vittünk. Már a szűrületben megkerestük a Jupitert, és első pillantásra szinte kiverték a szemünket a hatalmas, szinte éjfeleke becsapódásnyomok, melyek az egész felszín legfeltűnőbb részletei voltak, már 34x-es nagyítással is!

A ritka látványosságot természetesen megmutattuk a hegyen kirándulóknak is, akik nagyon hálásak voltak a váratlan távcsöves bemutatóért. Ezeket a feledhetetlen pillanatokot örökítettem meg a fotón, melyen amatőr társaim sziluettjei láthatók a szűrületi égi háttér előtt (Kereszturi Ákos, Sárneczky Krisztián, Csatlós Géza és Sebők György). Aki alaposabban megnézi a www.mcse.hu fejlécét, ott is ezt az észlelőtársaságot láthatja.

Az évtizedek során sokféle égi jelenséget láthattam, de a legnagyobb észlelési élménysorozatot kétségkívül az 1994-es becsapódás foltjai jelentették.

Mizser Attila

„Koronás” égbolt

Sárospatakon nőttem fel. Olyan helyen laktunk, ahol az utcai világítás szerény fényű volt. A csillagos ég látványra szó szerint elvarázsolt. Ezért is határoztam el már akkor, hogy csillagász leszek. Számomra a Kis csillagász távcsöve és sok más, Kulin György által írt könyv nagy kincsnek számított. Megépíttem első távcsöveimet az akkor még létező Uránia boltban kapható lencséből. Ezeket kartonpapírba és lombfűrészrel kivágott fa gyűrűkbe foglaltam, majd állványt is fabrikáltam hozzá. Az első távcsövek Galilei-rendszerűek voltak, majd következett egy Kepler-féle. Itt jöttem rá arra, hogy mi az alapvető különbség a két távcsőtípus között. Sárospatakon az ég bársonyfekete volt. Olyan csillaghalmazokat láttam szabad szemmel, amelyeket az akkori Uránia csillagterképre rárajzoltam, és büszkén mutattam később Gyurka bácsinak, amikor már Pesten laktam.

Csillagász lettem, de nagyon ritkán láttam olyan szép eget, mint például a Sárospataktól 3 kilométerre lévő szőlőnkből. Onnan nézve a Tejút „leesett” az égről. A fővárosban élő emberek, ha valamikor az ég felé néznek – ez egyre kevésbé jellemző –, akkor a Holdat felismerik, a bolygók látványán meglepődnek, a csillagképeket pedig már nem ismerik. Ez sajnálatos, személyes tapasztalatom. A hazai természettudományos oktatás pedig nagyon mélypontra jutott.

Két évvel ezelőtt egyik családtagunk említette, hogy Demjén község (Heves megye) határában van egy olyan hely, ahonnan az égbolt csodáit jól lehet látni. Igaza volt! Az Egri Korona Borház körül néhány házikó – ez a borfalu – és 300 hektárnyi szőlő, valamint több száz hektárnyi erdő, kaszáló és rét terül el. A Mátra hegyvonulata jól látszik. Természetesen a Kékesen lévő adótorony az egyik iránypont. A Gyöngyös közelében pöfékelő Visontai Hőerőmű vízgőzfelhője is megfigyelhető. A környező domb tetejéről körkutatásban lehet gyönyörködni. Éjjel pedig a teljes égbolt varázsát élvezhetjük. Gyöngyös és Eger fényei nem tolakodóak. A hajnalok és az esték különleges fényhatásait

roppantul élvezem. Mindig volt valami érdekesség, amit érdemes volt fotózni.

De ne feledkezzünk meg a környezetéről sem. A szőlők, az erdők és a mezők állatvilága gazdag. Gyakran találkozunk – itt a vadászskutyánkat is meg kell említeni, aki erdélyi kopó – rókával, őzekkel, szarvasokkal, nyulakkal, fácánokkal, sőt még vaddisznóval is. A ragadozó és az énekes madarak sokféleségét is élvezzük.

A nappali égbolt is kínál látnivalót. A felhőképződés folyamatát lehet nyomon követni. A környék dimbes-dombos, a Mátra sincs messze, ezért a feláramlások végeredménye mindig látványos.

Amikor esteledik, már érdemes megnézni az eget. A különleges napnyugtát követően az alkonyati ég színei szenzációsan szépek. „Mintaserűen” áll be az éjszaka. A csillagok a látóhatárig követhetők. A szabadszemes határ pedig jóval 6 magnitúdó alatt van.

Április 3-án 7,5 magnitúdós csillagokat is észrevettem. (Eddig egyetlen alkalommal láttam halványabb, 7,6-os csillagokat, még gyerekkoromban.) Nem kellett binokulár ahhoz, hogy a téli ég fényesebb nyílthalmazait megpillantsam. Simán „jött” mindegyik. A látványt nem tudom szavakba önteni. Elgondolkodtató, hogy vajon hány Messier-objektumot lehet onnan pillanatok alatt felderíteni. Meg fogom próbálni.

Egyébként egy 70 éves 8x30-as német binoklit és a 20x60-as Tentót szoktam elvinni. A fotóállványra nemcsak a nagy szemet, hanem a Canon EOS 350D fotógépet is rögzíteni tudom. Az alapoptika egy Canon EF-S 18–55 mm-es lencserendszer. Van egy SIGMA 70–300 mm-es 1,4–5,6-os APO-m is. Csak állókamerás képeket tudok készíteni, max. 30 másodperces expozíciós idővel. Azon az estén az Orion-kód alig fért el a Tonto látómezejében! Úgy éreztem, hogy egy valódi csillagterkép vesz körbe, hiszen a 20x60-assal szinte mindent láttam, amit az RDC-be bejelölték.

Természetesen nagyon várom a következő alkalmat, amikor ismét élvezhetem a fekete, bársonyos égbolt csodáit!

Orha Zoltán

Úrlények könyve

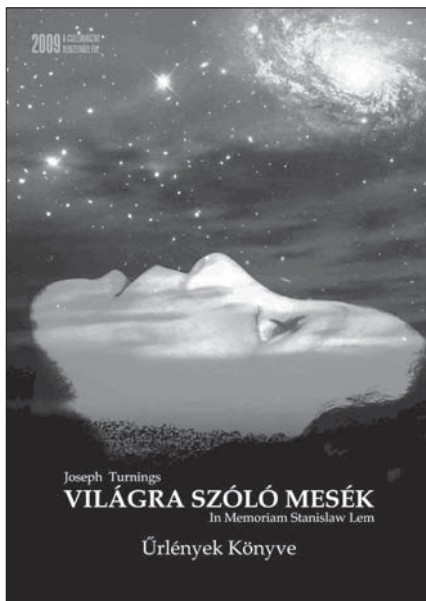
Joseph Turnings alias Forgács József:
Világra szóló mesék – Úrlények
 könyve

Fehér törpék és vörös óriások, sztellaridércek és galaktudorok, csillaghercegek, szolártündérek, elvarázsolt kiborgok és még számtalan világra szóló figura a hőse ennek a szó szoros értelmében fantasztikus könyvnek, mely 2009 a Csillagászat Nemzetközi Éve alkalmából jelent meg.

Tucatnyi fantáziavilágot látogathat meg az olvasó, utazást tehet a határtalan kozmosz sok-sok fura teremtménye között és megismerkedhet hihetetlen kalandjaikkal. Miután az író amatőr csillagász, a kötet novellái egy-egy asztronómiai jelenség mesés magyarázatát adják, játékos vegyítésként a science fiction-nek és az ismeretterjesztésnek. A Csillaglakók regéi című fejezet igazi kuriózum, benne a szerző szárnyaló képzelete a földönkívüliek teremtésmítoszaiba enged bepillantást. A Világra szóló mesék egyben tisztelgés a nemrégiben elhunyt Stanislaw Lem, világhírű lengyel sci-fi író előtt, akinek Kiberiáda című robotmeséi ihlették e könyv írásainak több darabját. A stílus eklektikus, néhol abszurd és nyegle humor, nyelvi lelemények garmadája és Douglas Adams-et idéző játékos könnyedség, máshol meg filozofikus töprenkedés jellemzi.

Egy kis ízelítő az Asztrómánia című fejezetből:

„A csöndes csillagnézésre vágyakozóknak nem maradt semmi menedéke. De ha maradt is volna, mindhiába. Látszóveikeket begyűjtötték s mindenki szeme láttára égig érő máglyát raktak belőlük, melynek füstje hetekig hervasztotta a csillagokat. És a boszorkányüldözés nem ért véget, mert az utolsó nyikorgó csavarig darabokra szedték a csillagvizsgálókat, lakatot tettek a csillagásképző iskolákra és szélnek eresztették a sok nagytisztelű égfürkészt. Az adminisztrációs költségek

csökkentése érdekében valamennyiüket a vendéglátóiparban foglalkoztatták tovább, így iratainkban csupán egy „G” betűt kellett illeszteni az „asztronómus” elé.”

A könyv már csak a szerzőtől rendelhető meg: 2840 Oroszlány, Bányász krt. 72. vagy emailben: forjo@oritelnet.hu. Ára postaköltséggel együtt: 2000 Ft.

